

Danas se završava predizborna kampanja. Što je bilo bilo je. Ona se, u bitnome, nije razlikovala od dosadašnjih kampanja. Novina je da su se pojavila neka nova lica koja, zahvaljujući, javnim sredstvima priopćavanja, nismo zadovoljavajuće identificirali. Pitanje svih pitanja je za koga i zašto glasati?

Ništa nije slučajno. Javna televizija, komercijalne televizije prate njezinu politiku, svjesno je onemogućila građane da pribave dovoljno informacija kako bi odlučili za koga glasati. Tako, javna televizija, sugerira da građani podrže postojeću koaliciju na vlasti. U tome se sastoji isprepletenost politike i javne televizije.

Slijedeći taj obrazac građani će donijeti odluku koja se je pokazala lošom tijekom proteklih lokanih i parlamentarnih izbora. Kako se to ne bi dogodilo potrebno je razmisliti i odgovoriti na pitanje: u kojoj mjeri postojeća politička nomenklatura može promijeniti tragično stanje u Hrvatskoj kako na nacionalnoj tako i na lokalnoj razini? I dalje, zašto je dramatična ovisnost o volji nacionalne vlasti? Odnosno, kako je moguće voditi lokalnu politiku kad se odluke donose u središtima političkih stranaka? Usput rečeno, IDS, kao lokalna stanka, pokazuje kako je moguće voditi učinkovitu lokalnu politiku ako se polazi od interesa jedinice lokalne uprave i samouprave. Po mom mišljenju jedina IDS vodi brigu o svojim građanima što će mu i ovaj put donijeti pobjedu na lokalnim izborima.

Ukoliko je odgovor. Ne!; ostaje da se izaberu novi „igrači“ što ne znači da će se politika promijeniti ali znači da bi se politika mogla promijeniti. Sjetite se kako je Židovski narod četrdeset godina lutao kako bi došao u obećanu zemlju. Poanta je priče da židovi koji su bili robovi u Egiptu neće moći spoznati promijene koje donosi obećana zemlja. Da je tome tako vidimo kako su se promjene dogodile u Hrvatskom saboru Â koje možemo zahvaliti novim strankama i novim članovima. Novo donosi promjene, staro konzervira postojeće stanje. One nužno ne moraju biti bolje. Međutim, moje je mišljenje da je Hrvatska godinama išla krivim putem. Priča o lijevim i desnima odgovara HDZ-u i SDP-u. U današnjem svijetu nema ni ljevice ni desnice. Istina još postoji u medijima priča o ljevici i desnici ali prava je istina da mediji zastupaju jednu drugu politiku koju javno ne obznanjuju. To je suverenizam i globalizacija. Suverenizam i globalizacija temeljne su odrednice i naše političke scene. Zato nije slučajno prisutno mišljenje kako nije nezamisliva suradnja između, recimo, MOŽEMO! I HDZ-a. Jedna i druga politička opcija polaze od globalnog. Zato ne treba čuditi ni suradnja između HDZ-a i HNS-a (ili HSLs-a) koja je doživljena kao veliko iznenađenje.